KRAKOWSKI PARK
TECHNOLOGICZNY SP. Z O.O.

Kraków, 27 września 2019 r.

Krakowski Park Technologiczny sp. z o.o.
ul. Podole 60
30-394 Kraków

Ministerstwo Finansów
Departament Podatków Dochodowych
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

OPINIA DOTYCZĄCA USTALENIA ZAKRESU I SPOSOBU ZWOLNIENIA WYNIKAJĄCEGO Z PRZEPISÓW ART. 17 UST. 1 PKT 34A USTAWY O CIT ORAZ ART. 21 UST. 1 PKT 63B USTAWY O PIT

W nawiązaniu do **Zawiadomienia o rozpoczęciu konsultacji podatkowych w zakresie projektu interpretacji ogólnej dotyczącej zwolnienia z opodatkowania dochodu uzyskanego z realizacji nowej inwestycji** przedstawiamy poniżej informacje, które naszym zdaniem mogą być pomocne w procesie opracowywania interpretacji ogólnej. Przede wszystkim pragniemy podkreślić, że nasza praktyka wskazuje, że zainteresowanie możliwością inwestowania w oparciu o przepisy ustawy z 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji[1] (dalej: **ustawa o WNI**) jest duże. Instrument wsparcia objęty ustawą o WNI cieszy się zainteresowaniem w Krakowskim Parku Technologicznym (dalej: **KPT**) szczególnie wśród małych i średnich polskich firm, często o charakterze rodzinnym. Możliwość skorzystania z pomocy publicznej stanowi dla tych podmiotów unikatową szansę na rozwój przedsiębiorstwa i tym samym skuteczne konkurowanie na rynkach, zarówno polskim, jak i międzynarodowym.

1. Skala reinwestycji w gospodarce polskiej

Należy podkreślić, że większość inwestycji dokonywanych na podstawie decyzji o wsparciu (dalej: **Decyzja**) to przedsięwzięcia o charakterze reinwestycji. Poniżej prezentujemy zestawienie Decyzji wydanych przez KPT z podziałem na duże podmioty oraz MŚP, a także uwzględniające nowe inwestycje oraz reinwestycje. Z przedstawionych danych wynika, że większość podmiotów inwestujących na podstawie ustawy o WNI to małe i średnie przedsiębiorstwa. Jednocześnie większość inwestujących przedsiębiorców wystąpiła o wydanie Decyzji na realizację inwestycji o charakterze reinwestycji (55% wszystkich podmiotów).

[1] Dz. U. z 2018 r. poz. 1162

Tabela nr 1

Typ:	Liczba		%
Ogółem	38		100,00%
Duże przedsiębiorstwa	15		39,47%
Średnie przedsiębiorstwa	5	23	60,53%
Małe przedsiębiorstwa	18		

Tabela nr 2

	Reinwestycje	%		Nowe	%	
Ogółem	21	100,00%	100,00%	17	100,00%	100,00%
Duże przedsiębiorstwa	11	52,38%	52,38%	4	23,53%	23,53%
Średnie przedsiębiorstwa	3	14,29%	47,62%	2	11,76%	76,47%
Małe przedsiębiorstwa	7	33,33%		11	64,71%	

Obecnie dużo polskich przedsiębiorstw korzystając z koniunktury na rynkach światowych poszerza rzeczowy zakres prowadzonej działalności, jak również przymierza się do pozyskiwania nowych rynków. Reinwestycje oznaczają, że podmioty rozbudowują istniejący park maszynowy poprzez np. zakup nowocześniejszych lakierni, urządzeń do cięcia laserowego, stacji uzdatniania w produkcji napojów itp. Zwracamy uwagę, że takie urządzenia są fragmentami istniejących linii technologicznych i należą do jednego ciągu technologicznego. Nie jest zatem możliwym skuteczne wydzielenie przychodów i kosztów związanych z częścią ciągu produkcyjnego dokonującego się na maszynach i urządzeniach zakupionych przed inwestycją i na sprzęcie nabytym w ramach inwestycji, gdyż wszystkie te środki trwałe przyczyniają się do wytworzenia tego samego produktu (tych samych produktów). Podstawowe problemy jakie pojawiają się w takim przypadku to:

a) niemożność wiarygodnego przyporządkowania kosztów mediów do poszczególnych maszyn (zużycie np. energii każdego dnia może się różnić w zależności od czasu pracy, poszczególnych czynności wykonywanych przez maszynę itd.);
b) niemożność wiarygodnego podziału kosztów pracowniczych pomiędzy urządzenia posiadane przez przedsiębiorcę przed dokonaniem inwestycji a urządzenia nabyte/wytworzone w wyniku inwestycji w sytuacji, jaką jest obsługiwanie zarówno nowych jak i starych maszyn przez tych samych pracowników. W praktyce trudno jest znaleźć racjonalny klucz podziału tego typu kosztów, który odzwierciedlałby

rzeczywistość. Na przykład proces nadzoru produkcji dotyczy całościowego ciągu technologicznego, więc określenie, jaka część czasu przypada na dane urządzenie jest w praktyce niemożliwe, a każdy potencjalny klucz podziału zawsze będzie wzbudzał wątpliwości co do prawidłowości jego zastosowania. Podobne problemy powstają w przypadku innych pracowników nieprzypisanych do konkretnych maszyn w całościowym procesie produkcyjnym – nie dzielą oni czasu pracy pomiędzy obsługę poszczególnych urządzeń, często bowiem zdarza się tak, że kilka urządzeń składających się na jedną linię technologiczną (czy na część linii) jest obsługiwanych jednym systemem sterującym;

c) brak możliwości prawidłowego rozliczania kosztów materiałów, które są zużywane do produkcji na starych i nowych maszynach stanowiących jeden ciąg technologiczny, gdyż zużycie materiałów jest rozliczane na dany produkt, a nie na dany etap produkcji (o ile w ogóle można wyróżnić konkretne etapy w procesie realizowanym na danej linii produkcyjnej); przy produkcji realizowanej jednocześnie na starych i nowych maszynach trudno jest mówić o przyporządkowaniu materiałów do danej maszyny, surowiec wydawany na początku procesu produkcyjnego jest „obrabiany" przez kolejne urządzenia wykorzystywane w tym procesie, w tym także urządzenia stare, nabyte przed realizacją inwestycji, nie ma wobec tego nawet możliwości określenia czegoś takiego jak stopień zużycia surowca przez daną maszynę;
d) podobne problemy sprawiać będzie przyporządkowywanie kosztów amortyzacji poszczególnych maszyn do procesu produkcyjnego, gdyż nie zawsze jest możliwe jednoznaczne określenie etapów produkcyjnych w jednym ciągu technologicznym; nawet jeśli takie etapy zostaną wyróżnione, to nie można założyć, że w produkcji na danym etapie będą wykorzystywane wyłącznie urządzenia stare lub wyłącznie urządzenia nowe; ponownie, znalezienie racjonalnego klucza podziału kosztów amortyzacji w takiej sytuacji jest praktycznie niemożliwe.

Powyższe wskazuje jednoznacznie, że reinwestycje pociągają za sobą zawsze konieczność łącznego rozliczania kosztów produkcji dokonującej się jednocześnie na starych i nowych środkach trwałych.

2. <u>Proponowane rozwiązanie</u>

Naszym zdaniem, przykładowymi kryteriami uznania związku zintegrowania istniejącego parku maszynowego z nową inwestycją mogą być:

- udział istniejących urządzeń w procesie produkcyjnym ulepszonym lub rozszerzonym;
- zaangażowanie tych samych kadr pracowniczych przy obsłudze zarówno starych jak i nowych maszyn i urządzeń;
- wykorzystanie tych samych materiałów do produkcji;
- niemożność rozdzielenia kosztów procesu produkcyjnego dla poszczególnych produktów (np.: nowych lakierni czy nowych urządzeń do cięcia laserowego obsługujących istniejący ciąg technologiczny, stacji uzdatniania wody w produkcji napojów, w sytuacji gdy nowa stacja obsługuje zarówno starą jak i nową linię technologiczną);
- kryterium procesowe w postaci niezbędności starych i nowych maszyn w procesie produkcji wyrobu będącego wynikiem zrealizowanej inwestycji;
- tożsamość PKWiU wyrobów.

3. Podsumowanie

Biorąc pod uwagę specyfikę reinwestycji w istniejących przedsiębiorstwach należy podkreślić, że tylko traktowanie procesu produkcyjnego odbywającego równocześnie się na starych i nowych maszynach w sposób integralny z punktu widzenia zwolnienia podatkowego umożliwi zastosowanie przez przedsiębiorców ulgi wynikającej z ustawy o WNI. W przeciwnym razie narzędzie to nie będzie interesujące dla większości przedsiębiorstw obecnie zainteresowanych nowymi inwestycjami.

Z poważaniem

Wojciech Przybylski

Prezes Zarządu